

KOCIANOVO ÚSTÍ

KOCIANOVA

Č.3

HOUSLOVÁ

SOUTĚŽ

XII. FESTIVAL KOCIANOVO ÚSTÍ

Ivan Štraus

Čerstvé dojmy emeritního předsedy poroty

Přijet se podívat na Kocianku bylo, je a zůstává vždy hlubokým zážitkem. Člověk si zase obnoví naději, že houslová mládež — jak naše, tak světová — není úplně ztracená. Stále se vynořují nové květiny, někdy chudobky, jindy orchideje, většinou s perspektivou růstu do formátu vonících stromů. Slyšel jsem sice jen obě kola 2. kategorie, ale i z této pouhé čtvrtiny soutěžního klání pro mne vyplynuly obecné závěry, které se jistě už potvrdily i v dalších kategoriích.

Před revolucí jezdilo do Ústí mezi 80 — 100 soutěžícími. Ti ze zemí „socialistického tábora“ procházeli přísným výběrem, takže za státní peníze přijížděly jen skutečné houslové špičky. Z ostatních zemí jezdili jen ti, kteří si takový výlet mohli zaplatit sami, případně našli nějakého mecenáše. Vytvořil jsem malou statistiku absolutních vítězů podle zemí, z nichž pocházeli, nejprve do roku 1990:

ČSSR — 12, Bulharsko — 6, Maďarsko — 2, NDR, Jugoslávie, Velká Británie — 1.

Po roce 1990: ČS(S)R — 12, Norsko — 3, Slovinsko, USA — 2, Rumunsko, Německo, Finsko, Mexiko, Litva, Ukrajina, Belgie, Kanada — 1.

Po roce 1990 je tedy zeměpisné spektrum účastníků i laureátů podstatně širší. Soutěž sice představuje finanční

zátěž i pro české účastníky, ale díky různým příspěvkům a podporám není tak bolestivá. Počet účastníků kolísá, někdy jsou roky úrodné, jindy sucha. Co se ale zvyšuje, je houslová úroveň. Obtížnost povinných skladeb se zvedla o kategorii, ve IV. kategorii bývá povinný Dvořákův Mazurek stejně, jako je povinný letos na soutěž Pražského jara. Už ve druhé kategorii se předpokládá dobrá znalost dvojmatů, což letos nemilosrdně prověřila Kocianova Humoreska. Ve 2. kole se pak sešla plejáda houslistů a — tek, kteří předvedli sice různé stupně muzikality, ale všem byla společná mimořádná motorická zručnost. Ne u všech byla bezchybná, ale už jen sama skutečnost rychlosti byla šokující.

Usainu Boltovi šlapala na paty i Mongolka z dříve zdánlivě rozvojové země. Také dalším účastníkům kmitaly prstíčky ve vysokém sprintu. Protože ale Kocianka není jen o technice, zasloužili si 3 vítězové ceny svými hudebními kvalitami, demonstrovány na obtížných skladbách. Dávne úsloví praví: „Kdo neumí zahrát techniku muzikálně, dříve či později skončí s kariérou.“ Techniku plně ve službách hudebního dojmu předvedla především vítězka 2. kategorie, Leia Zhu, miniaturní Číňanka, školená na londýnské Guildhall School u Itzaka Raschovského, původem z Polska. Jak Kocianovu Humoresku, tak Čajkovského Vals scherzo zahrála bezchybnou, skvostně znějící technikou, kterou dala plně do služeb eleganci obou romantických „pièce“. Napadl mne verš z jedné italské milostné básně: „Když už si ani píď mé kůže neměla co přát...“ Tak i v tomto případě si už technicky ani hudebně nebylo možno přát nic lepšího. Ač je Leia vzrůstem spíše skřítek, zvládla zcela samozřejmě celé housle. Skoro stejné překvapení připravila nám — věřím, že i porotě — Polka Milena Pioruńska, která v prvním kole odjela jen povinnou jízdu, zato ve Wieniawského Variacích na vlastní téma zářila jak reklama v Las Vegas. Jen ten, kdo se touto skladbou detailněji zabýval, ví, kolik záladností autor svým následovníkům připravil. Milena je zvládla s vysokým nadhledem a ještě nás pozvala do Polska konce 19. století, s jeho šarmem a dvorností. Třetí z oceněných, loňský vítěz Daniel Matejčka, provedl Kociana s velkým smyslem pro humor a kontrasty. Wieniawského koncert zahrál na vysoké technické i umělecké úrovni, jen o poznání skromněji než obě extrovertky. To je riziko soutěže, žádný

pátek 5. května 2017

9.00 ■ 2. kolo 3. kategorie

14.00 ■ 2. kolo 4. kategorie

19.30 ■ koncert Moje houslové

legendy, Roškotovo divadlo

Pavel Šporcl — housle

Petr Jiříkovský — klavír

účastník neví, jestli nepřijede někdo na arabském plnokrevníkoví, zatímco on má „jen“ Kladrubáka. Pomyslení, že se (možná) tyto tři talenty budou utkávat minimálně po dobu jejich účasti na Kociance, ale možná i nadále, je pro všechny tři velkou výzvou, z níž bude profitovat hlavně publikum. Potěšili všechny posluchače, necht' posluchači potěší i je stálým zájmem o jejich výkony. Už dnes bledne v jejich zářii jas mnohých současných mediálních hvězd.

Kéž šedesátileté výročí Kocianky v příštím roce vyvolá větší zájem médií, než je tomu dosud. Tyhle skvostné děti by si popularitu zasloužily mnohem víc, než mnohá seskupení, jejichž největší kvalitou je pouze hluk.

V „zušce“ se vzdělává i nacvičuje

Kocianova houslová soutěž, to letos nejsou pouze soutěžní vystoupení ve čtyřech kategoriích. Premiérově se pořadatelský tým rozhodl zařadit hned dvě akce! Jedna z nich byla ve čtvrtek určena vyučujícím, druhá pak samotným soutěžícím. >>> 6

Anketa

I. kategorie

- 1. Povedly se Vám obě skladby?
- 2. Kdo Vás ke hře na housle přivedl a kdy?
- 3. Máte nějaký talisman pro štěstí?
- 4. Co Vás tady v Ústí zaujalo?

Lenka Filipová (CZ)

- 1. Myslím, že povedly. Někaké chyby tam byly, ale myslím, že to dopadlo poměrně dobře. *I think that yes. There were some mistakes, but I think that it went well.*
- 2. Maminka chtěla, abych hrála na flétnu, ale ve školce se mi to znechutilo, takže jsem se rozhodla hrát na housle. *My mum wanted me to play the flute, but I hated it in the kinder garden, so I decided to play the violin.*
- 3. Mám tady u sebe zlatého dinosauříka. *I have my golden dinosaur with me.*
- 4. Líbí se mi soutěže, je to tady super. *I like the competition, it's great here.*

Milan Kostelenec (CZ)

- 1. Asi jo, žádné chyby jsem neudělal. Jsem spokojený. *I think so, I didn't make any mistakes. I'm satisfied.*
- 2. Já jsem začal sám. Když jsem byl ještě hodně malý, tak jsem viděl hrát tatínka, a tak jsem vzal z rododendronu klacíky a začal jsem hrát taky. Poté jsem se naučil na tenhle hezký nástroj. *(ukazuje na své housličky)* Od té doby se mi to moc líbí a motivuje mě to hrát dál. *I started to play by myself. When I was very young, I saw my dad play; therefore, I took sticks from rhododendron and I tried to play, too. Then I learned to play this beautiful instrument. (he point at his violin) From that time on I like it a lot and it motivates me to play.*

- 3. Mým talismanem pro štěstí jsou mí rodiče, kteří jsou tady se mnou. *My talisman for luck are my parents who are here with me.*
- 4. Zaujalo mě tady hlavně to prostředí. A máte tady docela teplo. Je to tady moc hezké. *I like the environment here. It's quite warm here. It's very nice.*

Vasilisa Sokolova (RU)

- 1. Ano. *Yes.*
- 2. Začala jsem hrát ve dvou letech. *I started playing when I was two years old.*
- 3. Ne. *No.*
- 4. Líbí se mi tu květiny. *I like the flowers here.*

Kerstin Greta Groetzschel (DE)

- 1. Ano, hrála jsem dobře. Udělala jsem možná jednu chybu. *Yes, I played well. I may have made one mistake.*
- 2. Bylo to moje přání. Začala jsem hrát, když mi byly čtyři. *It was my wish. I started to play when I was four years old.*
- 3. Ano, mám Ježíše. *Yes, I have Jesus.*
- 4. Ještě jsem to tu moc neviděla. *I haven't seen it so much.*

Mariyana Dimitrova Stoeva (BG)

- 1. Ano, bylo to dobré. Pokaždé se dá hrát lépe, ale jsem naprosto spokojená. *Yes, it was good. You can always play better, but I am completely satisfied.*

- 2. Moje sestra, která je o čtyři roky starší než já, hraje na housle. A já jsem se do houslí také zamilovala. *My sister, who is four years older than me, plays the violin. And I fell in love with this instrument, too.*

- 3. Pouze paměť a můj učitel. *Only the memory and my teacher.*
- 4. Všechno. Je to tady úžasné. *Everything. It is amazing here.*

Sonia Zakrzewska (PL)

- 1. Udělala jsem nějaké chyby. *I made some mistakes.*
- 2. Moje maminka. *My mummy.*
- 3. Ne, nemám. *No, I haven't.*
- 4. Všechno je tady dobré. *Everything here is great.*

Výsledky

I. kategorie

- 1. **cena:** Milan Kostelenec
ČR, ZUŠ Liberec
- 1. **cena:** Mariyana Dimitrova Stoeva
Bulgaria — Plovdiv, National School of Dance and Mus. Plovdiv
- 2. **cena:** Azjargal Munkhzul
Mongolia, Music and Dance College of Mongolia
- 2. **cena:** Batbyamba Jambalbayarnyam
Mongolia, Music and Dance College of Mongolia
- 3. **cena:** Kerstin Greta Groetzschel
Germany — Moritzburg, Hochschule für musik Dresden
- 3. **cena:** Vasilisa Sokolova
Russia, Music s. named after Alexandroff — Moscow
- ČU 1: Sonia Zakrzewska
Pol, Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna F. Chopina we Wro
- ČU 2: Lenka Filipová
ČR — ZUŠ Viléma Wünsche, Šenov

Speciální cena pro historicky nejmladší účastníci Kocianovy houslové soutěže: Vasilisa Sokolova

předseda poroty

Pavel Hůla

hodnotí

I. kategorii

Moje radost pramení z toho, že máme v nejmenší kategorii po dlouhé době vítěze Čecha. Jeho výkon byl úplně jasný, přirozený. Najednou se nám objevila malá česká hvězdička, což je dobře. Milan Kostelenec si dovolil dokonce zahrát Bacha, což malým houslistům nedoporučuji, ale zvládl to. Další první cenu získala bulharská houslistka, bodové rozdíly mezi vítězi byly naprosto minimální. Jsme sice přísná porota, ale vůči nejmladším musíme být hodnější. Teprve osmiletá soutěžící měla zajímavý repertoár, dokonce zahrála jednu soudobou skladbu. Každý z vítězů byl jiný, oba si ocenění zaslouží.

Dva mongolští houslisté na druhých místech podali srovnatelné výkony, jeden z nich už loni získal první cenu. Oni jsou technicky na velmi vysoké úrovni, možná trochu chybí, jak se říká, to srdíčko, ale časem ho získají. Oceňuji jejich poctivé řemeslo.

Neskutečné je, že v pěti a půl letech získala třetí cenu Vasilisa Sokolova z Ruska! Je to podle všeho historicky vůbec nejmladší účastnice soutěže, přišla a hrála naprosto suverénně, byť s malými nedostatky. Ve srovnání s mnohem staršími obstála.

Dalším překvapením je asi nejmladší korepetitor Kocianovy houslové soutěže. Byl to starší bratříček německé soutěžící a doprovázel ji zpaměti! I on si zaslouží ocenění.

Úroveň první kategorie je z mého pohledu stále dobrá, z náročnosti soutěže nejspíš plyne nižší počet přihlášek.

Milan Kostelenec

„Titul laureáta? Moc mě to láká“

JAK SE CÍTÍTE PO ZÍSKÁNÍ PRVNÍ CENY?
HOW DO YOU FEEL AFTER ACHIEVING THE FIRST PRIZE?

Cítím se moc dobře. Je to pro mě překvapení, vůbec jsem to nečekal. / I feel very good. It is a surprise for me, I didn't expect it at all.

CHTĚL BYSTE NĚKDY ZÍSKAT OCENĚNÍ LAUREÁTA?
WOULD YOU LIKE TO ACHIEVE THE LAUREATE TITLE IN THE FUTURE?

Ano, moc mě to láká. / Yes, I would love to.

Pavel Hůla, the chairman of the jury, rates the 1. category:

My happiness is springing up from the fact that after a long time, we have a Czech winner in the youngest category. His performance was totally clear and natural. Out of nowhere, a little Czech star appeared, which is good. Milan Kostelenec even dared to play Back, which I do not recommend to small violinists, but he managed to. Another first prize was granted to a Bulgarian violinist, the difference in the amount of points was minimal. Although we're a strict jury, we must be nicer to the young ones. Only an eight-year-old competitor had an interesting repertoire, she even played one modern piece. Both winners were different, but they both deserve the appreciation.

Two Mongolian violinists in the second place were almost as good, one of them already got the first prize last year. They are technically on a very high level, maybe they just miss, like they say, a little of the heart. But they will get it in time. I appreciate their honest work.

It is extraordinary that a three-year-old Vasilisa Sokolova from Russia got the third prize! She is historically the youngest competitor of all time. She came and played soberly, only with some little shortages. She held her own with an older competition.

Another surprise was the youngest person who accompanied the violin on the piano at the Kocian's Violin Competition. It was an older brother of a German competitor, and he accompanied her by heart! He also deserves an appreciation.

The level of the first category is from my point of view very good. Difficulty of the competition explains the lower amount of applications.

Nejmladší kategorie má po dlouhé době českého vítěze. Po vyhlášení výsledků má jasno: DO ÚSTÍ PŘIJEDE I ZA ROK.

BUDETE SOUTĚŽIT I ZA ROK? VRÁTÍTE SE DO ÚSTÍ? WILL YOU COMPETE NEXT YEAR AGAIN? WILL YOU COME BACK TO ÚSTÍ?

Určitě jo. V Ústí se mi moc líbí. / Definitely yes. I like Ústí very much.

CHTĚL BYSTE BÝT SLAVNÝM HOUSLISTOU? WOULD YOU LIKE TO BECOME A FAMOUS VIOLINIST?

Jednou bych určitě chtěl. / Yes, I would love to one day. (tj, al)

Postupující do 2. kola IV. kategorie

Lucilla Rose Mariotti
Itálie / Italy,
International Music Academy in Imola
Marija Radovanovic
Srbsko / Serbia, Music school
„Vatroslav Lisinski“, Belgrade
Staša Žikić
Srbsko / Serbia, „Kosta Manojlović“
Zemun — Belgrade
Luka Perazic
Černá Hora / Montenegro, Vasa Pavic,
Podgorica
Kristina Marusic
Srbsko / Serbia, High School
„Davorin Jenko“, Miska Kranjca
Hana Chang
USA Massachusetts — Lexington,
Cleveland Institute of Music
Hana Jasanská
ČR — ZUŠ Jaroslava Kociána Ústí nad Orlicí
Kristýna Jungová
ČR — Konzervatoř Teplice
Ina Han Brekke
Norsko / Norway,
Barratt Due Music Institute Oslo

Anketa IV. kategorie

- 1. Chcete se stát jednou profesionálním houslistou?
Would you like to become a professional violinist?
- 2. Máte i jiné koníčky krom hraní na housle?
Do you have any other hobbies than playing the violin?
- 3. Byla povinná skladba z Vašeho pohledu náročná?
Was the obligatory piece difficult?
- 4. Co říkáte atmosféře letošní soutěže?
What do you think about this year's atmosphere?

Marija Radovanovic (SRB)

- 1. Ano, jistě. Je to má vysněná práce a dělám všechno pro to, aby se mi ten sen splnil. *Yes, of course. It's my dream job, and I'm working hard to make it happen.*
- 2. Ano, mám spoustu zájmů. Ráda sportuji, čtu a poslouchám hudbu. *Yes, I have a lot of hobbies. I like doing sports, reading and listening to music.*

Lucilla Rose Mariotti (IT)

- 1. Ano, samozřejmě. *Yes, of course.*
- 2. Ano, ráda čtu knihy, také ráda plavu, ale hlavně hraju na housle. *Yes, I like reading books, I also like to swim, but I mainly play the violin.*
- 3. Jsem z Itálie a tam máme velmi odlišný typ hudby. Obvykle tam nehrajeme takové skladby. Z technické stránky je to též jiné. Každopádně bylo hodně zajímavé studovat tuto skladbu, moc se mi líbí. *I am from Italy and we play a very different kind of music there. Usually, we don't play these pieces. It's very different technically. But it was very interesting to study the piece, I like it a lot.*
- 4. Myslím, že je to velice dobré. Je to skvělá šance si zahrát a je tu moc krásný sál. *I think it's very good. It's a great chance to play and the hall is very beautiful.*

Kryštof Kohout Usíná u nahrávek Harryho Pottera, nedávno si podmanil Londýn

Úspěšní účastníci Kocianovy houslové soutěže prokazují svou kvalitu a neplatí to pouze o laureátech. Předpisovým důkazem je student plzeňské konzervatoře Kryštof Kohout, který v 58. ročníku skončil v nejstarší kategorii na děleném druhém místě. Šestnáctiletý houslista se totiž stal absolutním vítězem prestižní mezinárodní soutěže Whitgift International Music Competition 2017 v Londýně, která se konala 2. — 6. dubna. Žák profesorky Radky Beranové, který krom houslí hraje také na klavír, kytaru a zpívá, hovoří o ústecké soutěži s patřičným respektem. „Rozhodně to pro mne vždy byl velmi inspirativní zážitek a velká zkušenost. Pamatuji si, že když jsem jel na soutěž poprvé s paní učitelkou Olgou Hráchovou, tak mi říkala, že z Plzně na této soutěži dvacet let nikdo nebyl,“ vzpomíná Kryštof Kohout, kterého čeká stipendijní pobyt ve Spojených státech a studium v Anglii.

Jan Pokorný

LONI V RÁMCI 58. ROČNÍKU KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE JSTE OBSADIL V NEJSTARŠÍ KATEGORII DĚLENÉ DRUHÉ MÍSTO. BYL TO ÚSPĚCH, NEBO JSTE PŘECI JEN POMÝŠLEL VÝŠ?

KHS považují za jednu z nejprestížnějších soutěží, určitě v kategorii do šestnácti let, proto jsem si všech svých ocenění pokaždé velmi vážil. Nikdy jsem nejel na soutěž s plánem si přivést konkrétní cenu. Loňská 2. cena mne velmi potěšila a hlavně jsem měl velkou radost z ceny profesora Bohuslava Matouška pro nejlepšího českého účastníka.

NEBYLA TO ZDALEKA VAŠE PRVNÍ ÚČAST NA TÉTO SOUTĚŽI, JAK S ODSUPEM ČASU VNÍMÁTE SVÉ PŮSOBNÍ NA NÍ? DALO VÁM DO DALŠÍ KARIÉRY NĚCO?

Ano, soutěže jsem se zúčastnil celkem pětkrát. Bavilo mě, že soutěž je nepředvídatelná, zažil jsem rok, kdy absolutní vítězka soutěže vzešla z první kategorie. Myslím, že soutěže jsou zajímavé tím, že umožňují sledovat, jak se hraje v jiných koutech světa, jak hudbu vnímají ostatní či jaké skladby si volí. Rozhodně to pro mne vždy byl velmi inspirativní zážitek a velká zkušenost. Pamatuji si, že když jsem jel na soutěž poprvé s paní učitelkou Olgou Hráchovou, tak mi říkala, že z Plzně na této soutěži dvacet let nikdo nebyl. Vždy jsem se zájmem poslouchal všechny kategorie, seznamoval se s ostatními soutěžícími a rád jsem četl zpravodaje. Při tom jsem si uvědomil, že většina dětí se na hraní na housle úzce specializuje, zatímco já jsem se v té době ještě na stejné úrovni věnoval kytarě a měl další zájmy. Například jeden rok jsem v jednodenní pauze mezi prvním a druhým kolem KHS odjel do Nového Strašecí na ústřední kolo soutěže MŠMT právě v kytarě a získal tam 1. cenu.

ÚSPĚCH NA VELKÉ MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽI V LONDÝNĚ ASI NEMÁLO LIDÍ PŘEKVAPILO, VÁS OSOBNĚ TAKÉ?

Ano, byl jsem překvapen, mezi finálovým kolem a vyhlášením uplynuly dva dny, takže jsem byl dlouho napnutý.

JAKÁ VŮBEC BYLA ÚROVEŇ TOHOTO KLÁNÍ A JEHO ATMOSFÉRA?

Do Londýna přijelo 25 semifinalistů, kteří byli vybráni na základě zaslaných nahrávek. Do finále nás postoupilo dvanáct. Vnímám, že každý z nás se houslím naplno věnuje a spolu se svojí rodinou tomu neváhá leccos obětovat. Setkal jsem se například s mladým houslistou z Anglie dojíždějícím pravidelně do Paříže za svým profesorem. O úrovni soutěže vypovídá množství účastníků z celého světa, povinný repertoár i to, že hlavní cenou je získání stipendia a možnost vystoupení s Royal Philharmonic Orchestra. Výborné atmosféře na soutěži pomáhá to, že soutěžící jsou celý týden spolu a mají mnoho času se poznat. V rámci celého týdne jsou koncerty, recepcce, slavnostní večere.

DÁ SE NĚJAK POROVNAT ÚROVEŇ OBOU ZMÍNĚNÝCH SOUTĚŽÍ? V ČEM SE LIŠÍ?

Na obě soutěže přijíždějí skvělí houslisté z mnoha zemí celého světa. KHS má svůj úžasný zpravodaj, WIMC má pro všechny soutěžící podrobnou písemnou analýzu každé odehrané skladby. Dále je rozdíl v tom, že na KHS se účastník může přihlásit, a do Londýna musí být vybrán. Nutno dodat, že je tam silné finanční zázemí.

AKTUÁLNĚ STUDUJETE NA KONZERVATOŘI V PLZNI. JAKÉ JSOU VAŠE DALŠÍ PLÁNY?

Nyní mě čeká koncert v Nové Pace a koncert s Plzeňskou filharmonií. Potřebuji včas ukončit ročníky na obou

věk — 16 let
bydliště — Plzeň
aktuálně studuje — Konzervatoř Plzeň, 2. ročník, prof. Radka Beranová, zároveň 4. ročník šestiletého bilingvního česko-španělského programu na Gymnáziu Luďka Píka Plzeň
houslové začátky — v pěti letech na ZUŠ Bedřicha Smetany Plzeň u paní učitelky Olgy Hráchové

školách, jelikož se mi podařilo získat stipendium na letní dvouměsíční kurzy v USA Meadowmount School of Music, které začínají již v půlce června. Po prázdninách začnu studovat v Anglii.

MŮŽE VÁM POMOCI I „VAVŘÍN“ Z VÝZNAMNÉ SOUTĚŽE V LONDÝNĚ? PŘECI JEN TO JE OCENĚNÍ, KTERÝM SE NEMŮŽE POCHLUBIT ZROVNA KAŽDÝ MLADÝ HRÁČ...

Pokud jde o pracovní plány, chci vystudovat vysokou školu a tato soutěž mi velmi pomohla, věřím, že i díky ní získám další houslové zkušenosti.

POMÝŠLÍTE JEDNOU NA KARIÉRU SÓLOVÉHO UMĚLCE, NEBO JE VÁM BLÍŽŠÍ HRA V KVARTETU, PŘÍPADNĚ VĚTŠÍM TĚLESU?

Ačkolí mne komorní hra velmi baví, věra jsem zrovna hrál na koncertě Rachmaninovo Elegické trio č. 1 g moll, zatím více pomýšlím na sólovou dráhu. **Celý rozhovor najdete na >>>**

Soutěžní orchestr se představí na koncertě vítězů již zítra

MasterClass renomovaného pedagoga Jiřího Fišera vyplnil čas soutěžního volna včera od 14 do 18 hodin. Náplní čtyřhodinového veřejného semináře byla hudební výuka a zejména interpretace skladby na základě správného přečtení a pochopení notového zápisu. Pořadatelskému týmu v čele s Lenkou Lipenskou se podařilo dosáhnout akreditace kurzu u Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

Velkou atrakcí pro soutěžící je možnost zasednout v soutěžním orchestru, který pod vedením dirigentky

Miluše Barvínkové a sólisty Pavla Šporcla předvede zítra na koncertě vítězů 1. větu jarní části Vivaldiho Čtvera ročních dob. Orchester, jehož členy byli členové zdejšího žákovského symfonického orchestru Decapoda a partnerské královéhradecké ZUŠ Střezina, nacvičoval tři dny od středy do pátku. (jp)

Gorjan Košuta

Mezi porotci Kocianovy houslové soutěže je vůbec poprvé, zkušeností má ovšem na rozdávání. Slovinec Gorjan Košuta, profesor lublašské akademie, si svůj premiérový pobyt v Ústí užívá.

Anna Mlynářová

POPRVÉ JAKO POROTCE ZASEDÁTE ZDE V ÚSTÍ, MÁTE UŽ S TOUTO PRACÍ NĚJAKÉ ZKUŠENOSTI?

Ano, v roli porotce jsem se už zúčastnil spousty soutěží, celostátních i celosvětových. Před pár lety jsem například měl tu čest porotcovat na Mezinárodní houslové soutěži Davida Oistracha v Moskvě.

CO ŘÍKÁTE ATMOSFÉRE KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE?

Moc se mi líbí. Ústí je výjimečné místo, přijde mi, že Kociankou tu žijí opravdu všichni, nejen my porotci a účastníci. Je vidět, že má soutěž velkou podporu od celé komunity a města.

UTKVĚL VÁM NĚKDO Z LETOŠNÍCH SOUTĚŽÍCÍCH SVÝM VÝKONEM V PAMĚTI?

Zaujala mě dívka z Velké Británie, Leia. Hrála velmi dobře, její výstup měl skutečně úroveň.

Pedagog loňského laureáta mladým houslistům radí:

„Pouze technicky bezchybný výstup ještě zdaleka není umění“

NIKOLA PAJANOVIĆ, VÁŠ ŽÁK, SE STAL LAUREÁTEM LOŇSKÉHO ROČNÍKU KHS. PŘEKVAPILO VÁS TO? PROŽÍVAL JSTE JEHO ÚSPĚCH?

Ne, nepřekvapilo mě to, ale rozhodně mě to velmi potěšilo! (směje se) Nebyla to sice první mezinárodní soutěž, kterou vyhrál, ale v té době byla pro něj rozhodně nejdůležitější. Domů se vrátil naplněný elánem a odhodlán tvrdě pracovat a posouvat se dál.

KROMĚ HOUSLÍ HRAJETE I NA VIOLU A BĚHEM SVÝCH KONCERTŮ DOKONCE TYTO DVA NÁSTROJE ČASTO STŘÍDÁTE. ZAČAL JSTE DŘÍVE S HROU NA HOUSLE, NEBO NA VIOLU?

Nejprve jsem hrál na housle, ono se obecně málokdy stává, že by děti začínaly rovnou hrát na violu, pro většinu z nich je ten nástroj moc velký. Znáám pár lidí, kteří hrají na violu už od raného věku, ale bohužel nejsem jeden z nich. (směje se)

Celý rozhovor najdete na >>>

Atis Bankas

Kanadský porotce bude v dnešním hokejovém duelu přát svým barvám, ale říká:

„Vždy fandím českému týmu, když hraje proti Rusku“

Zatímco oči kulturních fanoušků v Ústí jsou v pátek nasměrovány na finále III. a IV. kategorie Kocianovy houslové soutěže, oči milionů sportovních do Kolína nad Rýnem a Paříže, kde ve stejný čas startuje hokejové mistrovství světa. Obě události si nenechá ujít profesor konzervatoře v Torontu Atis Bankas, jenž v porotě Kocianky zasedá podruhé.

Elizabeth Pavlovec

V ROCE 2014 SE VAŠE SVĚŘENKYNĚ MENG JIA LIN STALA LAUREÁTKOU KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE. OVLIVNILO NĚJAK TOTO VÍTĚZSTVÍ JEJÍ PŘÍSTUP K HRANÍ, JAK SE JEJÍ KARIÉRA VYVÍJÍ?

Hrozně moc. Tohle je skvělá soutěž pro mladé vystupující. Otevírá dveře a zároveň zvedá sebevědomí — oni se cítí mnohem sebevědoměji na pódiu. Je to jako souhlas k jejich talentu a tvrdé práci, kterou do toho dali. Všechny tyto věci jsou důležité pro mladé umělce, aby je zažili již v útlém věku. Proto se právě slečna Lin má výborně, je teď na Juilliardu a dokončuje svůj první studijní rok v New York City. Tohle léto dostala plné stipendium na hudební festival v Aspen v Coloradu, kde bude hrát. Tahle výhra je rozhodně velkým milníkem její kariéry.

MYSLÍTE SI, ŽE ÚČAST A POPŘÍPADĚ VÍTĚZSTVÍ V TÉTO SOUTĚŽI MŮŽE MLADÝM HOUSLISTŮM POMOCI V JEJICH BUDOUCÍM ŽIVOTĚ PROFESIONÁLNÍHO HOUSLISTY?

Určitě. Když se podíváte na výherce prvních cen, vlastně i výherce nejen prvních cen, z minulých let, spousta z nich se stala hudebníky, členy kvartetů nebo učiteli. Jen tento fakt sám naznačuje, že to rozhodně jejich kariéře pomáhá a mnozí mají možnost se v budoucnu zúčastnit dalších mezinárodních soutěží. Je to skvělá zkušenost!

V LETOŠNÍM ROČNÍKU ZASEDÁTE V POROTĚ, JE TO PRO VÁS NĚCO NOVÉHO?

Moc se mi líbí poslouchat české skladatele, obzvláště Kocianovy povinné skladby nebo Bohuslava Martinů. Myslím, že jsou to doopravdy mistrovské kousky, které se bohužel nehrají dost často. Tato soutěž je vlastně zviditelňuje, protože lidé, již přijíždí z různých zemí, se je musí naučit.

VYŽADUJE PRÁCE POROTCE SPECIÁLNÍ PŘÍPRAVU?

Nemyslím, že vyloženě speciální přípravu, to ne. Za sebe bych řekl, že být učitelem, kterým už jsem více než 35 let, je pro mě ta nejlepší příprava.

CO SI MYSLÍTE, ŽE JE NA HODNOCENÍ SOUTĚŽNÍCH VÝKONŮ NEJTĚŽŠÍ?

Občas je těžké se rozhodnout kolik bodů dát, jelikož to není vždy jen černobílé. Něco se mi líbí u jednoho soutěžícího a zase něco jiného u dalšího. Každý vystupující má svou charakteristiku, jenže nakonec z toho zbyde jen ta známka. Tohle číslo vlastně ukazuje celý příběh. Každý porotce je jiný, ale pro mě je těžké si vybrat, co se mi jeví nejdůležitějším. Je to třeba technická přesnost, muzikálnost nebo i intonace. Je to hodně věcí dohromady. A jediné, co na konci máme, je to jedno číslo, za tím číslem stojí spousta uvažování.

JAK HODNOTÍTE DOSAVADNÍ PRŮBĚH SOUTĚŽE? PŘEKVAPILO VÁS TU NĚCO?

Je tu pár talentovaných dětí. Jako učitel mohu říct jednu věc, některé děti hrají teď na soutěži fantasticky. Nicméně, podle mého názoru, i ti, kteří se vyloženě neumístili, mají možná větší budoucnost. Proto je důležité rozumět tomu, že tohle je jen evaluace přítomnosti. Věci se mohou kdykoliv změnit. Myslím, že je tu dost dětí, které třeba nevyhrály, ale mají veliký potenciál.

PODLE NĚKTERÝCH LIDÍ NELZE HUDEBNÍ VÝKONY POSUZOVAT A HODNOTIT. CO SI O TOM MYSLÍTE?

Nesouhlasím. Nicméně záleží na osobním názoru člověka. Proto máme více než jednoho porotce, aby se smísilo několik názorů. Takže je to možné, ale je to osobní, subjektivní. Když máte obsáhlejší porotu, verdikt je objektivnější, ale stále může být subjektivní. Ale tak to je s hudbou i s uměním, jakékoliv posuzování bude subjektivní.

A NAKONEC NĚCO OSOBNÍHO, MÁTE RÁD I HOKEJ?

Ano, mám.

V PÁTEK HRAJE KANADA PROTI ČESKÉ REPUBLICĚ, BUDETE KOUKAT?

Uvidím, kde se zrovna budu nacházet, ale ano, rád bych.

FANDÍTE ČESKU, NEBO KANADĚ?

(směje se) Řeknu to diplomaticky – nechť ten lepší tým vyhraje. Samozřejmě budu fandit Kanadě, ale to je v pořádku, protože vždy fandím českému týmu, když hraje proti Rusku! (směje se)

K obědu si „dejte“ naš zpravodaj!

Zpravodaj Kocianova Ústí 2017 najdete nejen v prostorách základní umělecké školy. Zaujímavosti z průběhu soutěže i festivalu si můžete přečíst také v čase oběda ve vybraných ústeckých restauracích. V sousedství „zušky“ je to restaurace a klub Popráč a také restaurace Domino v Hernychově vile. V Roškotově divadle, kde se odehrává většina festivalových koncertů, sídlí restaurace Husová, kde náš zpravodaj v těchto dnech také najdete. Mimo tři ústeckých restaurací čeká zpravodaj na své čtenáře také v městské knihovně.

sobota 6. května

- 10.00** ■ přijetí vítězů
a zahraničních účastníků
starostou města
v obřadní síni radnice
- 14.30** ■ koncert vítězů
v Roškotově divadle

Zpravodaj Kocianova Ústí 2017

šéfredaktor: Jan Pokorný

redakce: Elizabeth Pavlovec,
Anna Ludvíčková, Anna Mlynářová,
Terezie Jakubcová

grafika: Denisa Váňová,
Lucie Zamazalová, Matěj Vondrouš

foto: Adam Faltus, Matouš Gorun,
Lukáš Prokeš

webmaster: Martin Synek

korektury: Eva Suchomelová,
Miroslav Němec, Pavel Vomáčka

tisk: Střední škola uměleckoprůmyslová
Ústí nad Orlicí

ČESKÁ NADACE 2000

